

med 20 pCts. Forhøjelse og Tillæg efter § 66, og der skal gives for Protokollation og for dit og for dat, og det er der ikke ret mange, som sætte sig ind i, men man betaler, hvad det koster, og saa gaar Revisionen det igennem, og have de taget for meget — for lidt tage de aldrig, — faar man 4—5 Aar efter en Postanvisning paa nogle Kroner og nogle Øre tilbage. Saaledes gaar det i Virkeligheden til. Før var det saadan, at Hustru og Børn, som arvede og fik Udlæg enten i fast Ejendom eller Løsøre, næsten vare fri for Stempelafgifter, og deres Tinglæsningsgebyrer vare aldeles minimale, men her ere vi komne ind paa at lægge store Tinglæsningsgebyrer paa dem og lægge den store Stempelafgift efter 2den Klasses Takst paa Opgørelsen af Boet, som er ganske nødvendig i ethvert Bo, der skal deles. Det er at komme Arvingerne for nær. Det var Meningen, da vi vedtog Arveafgiftsloven, at vi gav Arvingerne alt det at bære, som Arvingerne burde bære, og som vi turde lægge paa dem paa det Tidspunkt. Vilde vi nu komme Arvingerne til Livs igen, lad os da sige det direkte, men ikke skjule det dels paa en Stempellov og dels paa en Tinglæsningslov. Jeg vil bekæmpe disse Bestemmelser, fordi jeg synes, at de foruden at lide af den almindelige Uretfærdighed, som Stempellove og Tinglæsningslove have, tillige lide af en speciel Uretfærdighed, at de lægge ny Skat der, hvor der allerede er lagt alt, hvad vi mente forsvarligt og rigtigt at lægge.

Saa er der en Række andre Tilfælde, hvor Kommissionen fritager for Stempel. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. I nogle Tilfælde har Finansministeren fulgt den, i andre Tilfælde fulgt den delvis, og i atter andre Tilfælde har Finansministeren strammet Fordringerne og lagt Skatten paa igen. Jeg vil komme tilbage til nogle af de Tilfælde senere. Men jeg vil ligesom foregaaende ærede Talere gøre nogle Bemærkninger om Afgifterne paa faste Ejendomme. Denne Halvprocent, som Venstre har kæmpet imod, er ligeledes afskaffet, men det er gaaet med den ligesom med Efterstemplingsafgiften, at vel er den bleven afskaffet, men der er sat noget andet i Stedet, som er meget værre. Man afskaffer den forhadte Afgift af $\frac{1}{2}$ pCt., for der er ingen af de Herrer her eller deres Fædre for dem, som ikke have rejst Landet rundt og kæmpet for Afskaffelsen af denne Halvprocent. Vel, siges der, saa maa vi afskaffe den, for vi maa holde den gamle Venstrefane i Ære, og Halvprocenten skal bort. Men saa lægge de ikke blot Halvprocenten paa

igen, men en ekstra pro mille til. Jeg synes ikke om den Maade at lovgive paa. Saa kunde vi lige saa godt have beholdt den Halvprocent, navnlig da den ikke hvilede paa alt, den hvilede f. Eks. ikke paa Gavebreve, heller ikke paa de Tilfælde, jeg her omtalte, hvor der er Arveudlæg. Men nu bliver alt dette skaaret over een Kam. Der maa dog have været en Grund til, at man i tidligere Tider, som vi Venstremænd gjorde, rejste Landet rundt og sagde: Vi regeres af en uretfærdig Stempellov. Der maa dog have været en Grund til, at man har holdt visse Personer, visse Grene af Forretninger fri for disse Afgifter. Nu mistes dette ganske, ingen Begunstigelser finder Sted her. Der, hvor man har haft Lettelse før, træder man nu ind under de skærpede og forværrede Betingelser.

Naar jeg ikke kendte den høje Retfærdighed, som besjæler saavel Finansministeren som hans Parti, vilde jeg sige, at det kunde for nogle — ikke for mig — se mærkeligt ud, at de eneste rigtige billige Takster skal gælde for saadan noget som Fæstebreve og Smaahuse under 5,000 Kr.s Værdi. Se, Fæstegods og den Slags have vi ikke meget af i København og Købstæderne. Vi have ikke ret meget at give. Ja, man giver sin Brud en Fæstengave, men giver hende sjældent noget Fæstegods, vi ere ikke saa rige paa Gods og Guld, som de ere ude paa det fede Bondeland. Vi have ikke ret meget af dette Gods, som ikke naar en Værdi af over 5,000 Kr. Tinglæsningsloven af disse Fæstebreve og Dokumenter paa Smaahuse finder Sted for et minimalt Gebyr — der staar rigtignok noget om, at det sker, naar det angaar et samlet Godskompleks eller saadan noget lignende, men jeg ved ikke, hvad der menes dermed. Dette er jeg glad ved. Jeg under disse smaa Husmænd og disse Fæstegaardmænd og Fæstehusmænd den Favør, de faa ved at beholde saadanne billige Takster. Jeg vilde blot ønske, at ret mange af os andre ogsaa maatte have beholdt de Billigheder, som vi i Tidens Løb have erhvervet. I tidligere Tider var der nogle af os andre, som havde erhvervet Billighed med Hensyn til Fritagelse for Halvprocentsafgiften, men det have vi nu mistet, og derfor kan jeg ikke godt forstaa de Principper, som have gjort sig gældende.

Ved Forholdene ude paa Landet maa man ogsaa skelne imellem, hvad der er virkelige Landejendomme, og hvad der er Udflyttere fra de store Byer. De virkelige Landejendomme, smaa Fæstehuse og lignende ville komme til at nyde godt af disse